

MEZEY KATALIN

Uram, ha nem vezetnél

*Uram, ha nem vezetnél
mindég tüskés utakra,
aligha ismernék rá
sorsomban kéznyomodra.
Uram, ha nem vezetnél,
akkor senkim se volna,
aki vergődő, lázas
lelkemnek válaszolna.*

*Nem tudom, hogy találsz rám
tereiden, Hatalmas,
időd, erőd miként van,
hogy meghalljál, meghallgass,
nem tudom, hogy szólal meg
egyszer csak az a válasz,
amit tudom, Te adtál,
ami mögött Te állasz.*

*De már elég, hogy hallom,
de már elég, hogy mondod.
Már érzem, hogy jelen vagy,
s nem faggatom a titkod.
Mellkosaramban lüktetsz,
világod ölen élek,
szertefoszlott a gögöm,
már nem bánt, hogy nem értlek.*

Buda tornyain

*Buda tornyain
reflektor járta köd-
felhő dereng
fekete víz fölött.*

*Éjféli óra,
a villany világít
és nem ugrik még
levegőbe a Lánchíd.*

*Pikkely borítja,
de locsogva áll,
vagy lassan köröz
a híd lábainál.*

*Pedig a sötét,
körbefutó vásznak
mögött a felhők
dobpergésre várnak.*

*Cirkuszsátor a csönd,
a kitöltetlen forma,
szétveti majd az első
villám gyújtózsínórja.*

Nemzeti ünnepünk, március 15. alkalmából Mezey Katalin Kossuth-díjat, Csontos János és Zsille Gábor pedig József Attila-díjat vett át. Gratulálunk szerzőinknek, munkatársainknak!

Akár a rozsdás késeket

*Műfögből, szemüvegből,
néhány régi ruhából
összetákolom
anyámat reggelente.
Csontváz lába közé
pelenkát simítok,
harisnyát, szövet-
papucsot adok rá,
aztán két kezén vezetve
kicsoszogunk a nagyszobába.
Az önállóság bajnoka, ő,
aki soha nem szorult senkire,
és a szabadság bajnoka, én,
aki már kamaszfővel
elszöktem tőle,
nem akartam a szigorában élni.
Csodálkozhat most az, aki
ismert bennünket azelőtt.
Akár a rozsdás késeket,
egymással köszörül
minket az Isten.*

Az életemet

*Az életemet,
mint egy
áldozatot,
bemutattam.
Kegyelmet
nem kértem,
és nem is kaptam.*

*Nagy távolságot
áthidalni
nem tud a szikra.
Nem ugrik át
túl messze fekvő
pólusokra.*

*Az ég fölöttem
csillagos,
távoli, tiszta.
Ha föl se nézek,
akkor is
alatta élek.*